

ПЕША ДО КРАЯ НА ГРАДА

Обувам маратонките и хуквам,
дори не мисля за кола,
в тълпата смело се изгубвам
пеша до края на града.

По пътя си приятели да срещна,
с прегръдка да ги наградя,
в сърцето със една надежда
пеша до края на града.

Във спомените ми се връщат
велосипеди със крила
и ний летим,едни и същи
към бабината махала.

И въздухът на моя Пловдив
ухае от косената трева
и крача през града вековен
пеша със теб ръка в ръка.

И синьо, синьо е небето,
усмивка ще му подаря
и във Капана под тепетата
ще сбъдна днес една мечта!

Автор: Йовка Танчовска